

BUFADOR DE NÚVOLS

Moneda sobre un plat és la sement.
Veig dos fanals encesos sobre un drap
verd. Aneu a buscar els càntirs. La ment
m'escup als ulls. Sol, i a l'escut, qui sap

la mar d'ullets que em cordo! De moment,
la brúixola del temps em fot al cap
tal nombre de varetes d'on ve el vent,
que es barregen sovint. No se'n perd cap.

Amb tot, jo bufo els nuvolots, no fos
que plugués fang per sempre més. Tampoc
un 1 més un altre 1 són sempre 2.

Omplo els fanals amb l'ombra d'un gran foc,
humà i entre les pedres poderós,
que infla i enlaira el cos on em remoc.

1949-1996

Brossa, Joan. "Bufador de núvols". La memòria encesa. Mosaic antològic. Barcelona:
Barcanova, 1998